

- 2) Σε περίπτωση που είναι αδύνατη η ερμηνεία εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, κατά τρόπο ώστε να συνάδει προς το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88 και το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται ένδικης διαφοράς μεταξύ του κληρονόμου του θανόντος εργαζομένου και του πρώην εργοδότη του εργαζομένου αυτού οφείλει να μην εφαρμόσει την εν λόγω εθνική κανονιστική ρύθμιση και να μεριμνήσει ώστε ο εν λόγω κληρονόμος να εισπράξει, εις βάρος του εργοδότη αυτού, χρηματική αποζημίωση για την κεκτημένη βάσει των ως άνω διατάξεων ετήσια άδεια του εν λόγω εργαζόμενου την οποία αυτός δεν είχε λάβει πριν από τον θάνατό του. Το εθνικό δικαστήριο υπέχει αυτή την υποχρέωση δυνάμει του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/88 και του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, στην περίπτωση που αντίδικοι στην διαφορά είναι ο κληρονόμος και ένας εργοδότης που αποτελεί δημόσια αρχή και, δυνάμει της δεύτερης από αυτές τις διατάξεις, στην περίπτωση που αντίδικοι στη διαφορά είναι ο κληρονόμος και ένας ιδιώτης εργοδότης.

(¹) EE C 53 της 20.2.2017.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του
Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] —
Sebastian W. Kreuziger κατά Land Berlin**

(Υπόθεση C-619/16) (¹)

**(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Οδηγία
2003/88/ΕΚ — Άρθρο 7 — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η
οποία προβλέπει απόσβεση του δικαιώματος στη μη ληφθείσα ετήσια άδεια και στη χρηματική
αποζημίωση για την εν λόγω άδεια στην περίπτωση που ο εργαζόμενος δεν έχει ζητήσει να του
χορηγηθεί άδεια πριν από τη λύση της σχέσεως εργασίας)**

(2019/C 16/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sebastian W. Kreuziger

κατά

Land Berlin

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σύμφωνα με την οποία, αν ο εργαζόμενος δεν έχει ζητήσει να ασκήσει το δικαίωμά του σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών πριν από τη λύση της σχέσεως εργασίας, αποσβέννυνται, αυτοδικαίως και χωρίς να ελέγχεται προηγουμένως αν ο εργοδότης παρέσχε πράγματι στον εργαζόμενο δυνατότητα ασκήσεως του δικαιώματος αυτού πριν από τη λύση της σχέσεως εργασίας, μεταξύ άλλων με κατάλληλη εκ μέρους του ενημέρωση του εργαζομένου, τόσο το κεκτημένο κατά τη λύση της σχέσεως εργασίας δυνάμει του δικαίου της Ένωσης δικαίωμά του στις ημέρες ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών όσο και, συνακόλουθα, το δικαίωμά του να λάβει χρηματική αποζημίωση για την ως άνω μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών.

(¹) EE C 38 της 6.2.2017.